

Istent dicsérjük mindennap,
neved magasztaljuk örökké.
Zsolt 44,9

Evangelikus Hírlevél 2010. Nyár

Egy kis Pünkösd?

Szerkesztő Asszonyunktól kaptam a felkérést a gyülekezeti újságunk előszavának – lelki üzenetének – megfogalmazására. Az utóbbi időben Pünkösd csodája, ígérete foglalkoztatott nagyon és az, hogy mi a Szentlélek bennünk való működésének elsődleges jele? Az alábbi történetben szeretném ábrázolni azt, amire jutottam.

Jézus mondja: „Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek és tanúim lesztek...” Apostolok Cselekedetei 1,8a.

Igen érdekes esemény történt velem. – mondta egy kedves testvérünk, – Nagyon régóta küzdök a mocskos nyelvemmel. Jaj! Nagyon neki tudom ereszteni ám! Ha valami nem úgy alakul, ha gátolnak terveim megvalósításában, ha valaki udvariatlan, ha nagy a sor a postán, ha nagyon meleg van, ha nagyon... és folytathatnám a végtelenségig – mondta, – úgy be tudok gurulni, hogy se látok, se hallok. De küzdök ám velem! Nekem sem jó ez. Sokszor megszégyenültem. Olyan emberek előtt kezdtem csúnyán beszélni, akik így még nem ismertek. Nagyon nagy erőfeszítésembe kerül az, hogy jónak és kedvesnek lássanak, de egy párszor már kiderült rólam, hogy ki vagyok. Milyen lélek lakik bennem. Ilyenkor nagyon elszégyellem magam, de a legjobban az keserít el, hogy nem tudom ezt levetkőzni. Kértem már Istent is, hogy szabadítson meg engem ettől. És a múltkor is, amikor arról szólt az igehirdetés, hogy Jézus a Szabadító, olyan erős vágyam volt arra, hogy ez engem többé ne keserítsen. Úgy fölálltam volna és imádkoztam volna hangosan, hogy Uram! Vedd el tőlem ezt! Úgy mentem haza, hogy vártam az egyik fiamékat ebédre, hogy aztán az unokáimat otthagyják délutánra és ők moziba mehessenek. Az ebéd jól telt. De aztán megint jött az a téma, amitől már előre ide-

ges leszek és hát persze, hogy csúnyán kezdtem el beszélni. Ilyenkor nem tudom, mi lesz velem. A két kicsi is csak úgy megdöbbenve nézett rám és aztán olyan csendben folyt az ebéd tovább. Mondanom sem kell, hogy mennyire elszégyelltem magam. Ezt hogyan teszem jóvá a gyerekek lelkében? Kész, vége, ide többé nem jönnek. Unokázásra megkérni többet nem fognak. A fiam szégyell, a menyem meg nem is tudom, hogy néz rám ezek után. Most is csak azért mennek el, mert már megvan a mozijegy – gondoltam. Búcsúzáskor ezt a fiam éreztette is: – Inkább nézzenek csak TV-t, bár azt nem nagyon szeretjük, csak hagyjad őket! – csukódott be az ajtó mögöttük. Mosogatás közben azonban arra gondoltam, hogy nem kellene ebben a szép időben benn ücsörögni, a kertben meg van is egy kis munka, gallyszedgetés, lepottyant gyümölcsök összegyűjtése, ilyenek. Az unokáimnak sem kellett kétszer mondani, ők is örömmel jöttek a kellemes napsütésbe. Kiosztottuk a feladatokat és a szerszámainkkal nekiindultunk a kertnek. Ahogy indulnék, beleléptem a gereblyébe. „Azt a jó nagy söttörödöttörö ding deng dongjátneki!” – nyitottam ki a számat, kezdett el vérezni az orrom, emeltem fel a fejemet az ég felé és esett bele egy alma a számba a fáról. Mindez egy másodperc töredéke alatt. Az unokáim is csak úgy álltak megrökönyödve. Először nem is tudták, mit csináljanak. Aztán hatalmas nevetésben törtem ki. Hempergettünk a földön, kacagtunk, neveltünk, hahotáztunk. Amikor azonban megtisztogattam magam, döbentem rá, hogy itt van! Ó! A Szabadító! És minden készen áll. Ott a kertben az ölembe vettem a gyerekeket és elkezdtem mesélni arról, Isten mennyire vicces (pont egy almával?!), mennyire meghallgatja az imádságaimat, mennyire ismer, mennyire tudja a nehézségeimet, küzdelmeimet és mennyire szeret! Hogy mennyire nem szerettem már magam sem ezt a sok randaságot, amely belőlem áradni tudott és jó néhányszor a gyerekek is hallották már. Hogy mennyire kértem Istent, hogy szabadítson meg! De most! Most, mintha elvette volna ezt Jézus. – És akkor most nem fogsz többé csúnyaságokat mondani, mama? – kérdezte a kisebbik. Nem, egész biztosan nem! – mondtam. Jézus valóban itt van? – kér-

dezte a nagyobbik. – Igen, itt van! És tudod, honnan tudom? Onnan, hogy nem „kell” már csúnyán beszélnem, tudod? A szívembe jött Jézus megint és amit most kaptam, azt sosem fogom elfelejteni. – Mit kaptál nagyfi? „Mutíccsd” meg! – Az Ő bocsánatát, kicsim, az Ő békéjét!

És ennek már több éve! És olyan jó, hogy nem „kell” többé csúnyán beszélnem.

Nem egy „kis” Pünkösöd volt ez?

Endreffy Géza

Ünnepek ünnepe

– egész évben Karácsony

egész évben Húsvét

egész évben ünnep

mert megszületett

meghalt

eltemettetett

és feltámadott harmadnapon

– szánom nagyon kínhalálát

mit helyettem elszenvedett

szánom-bánom immár későn

minden kis és nagy vétkeket

mit Isten megbocsátott

Őáltala

hogy meg tudjak én is bocsátani

magamnak is nemcsak másnak
(előbbi a nehezebb)

– nincs ennél nagyobb szeretet: az isteninél
kevés minden emberi hála-köszönet
egyed tehet hívő szívem:

ő is szeret
váltig szeret
testvért-idegent-ellenséget
mert Ő is, Ő is így szeretett
így szenvedett mindnyájunkért
Isten az emberért!

csak így lehetek követője-tanítványa
Atyánk méltatlanul fogadott gyermeke
Urunk fogadott kistestvére

– küldött ehhez segítőt is:

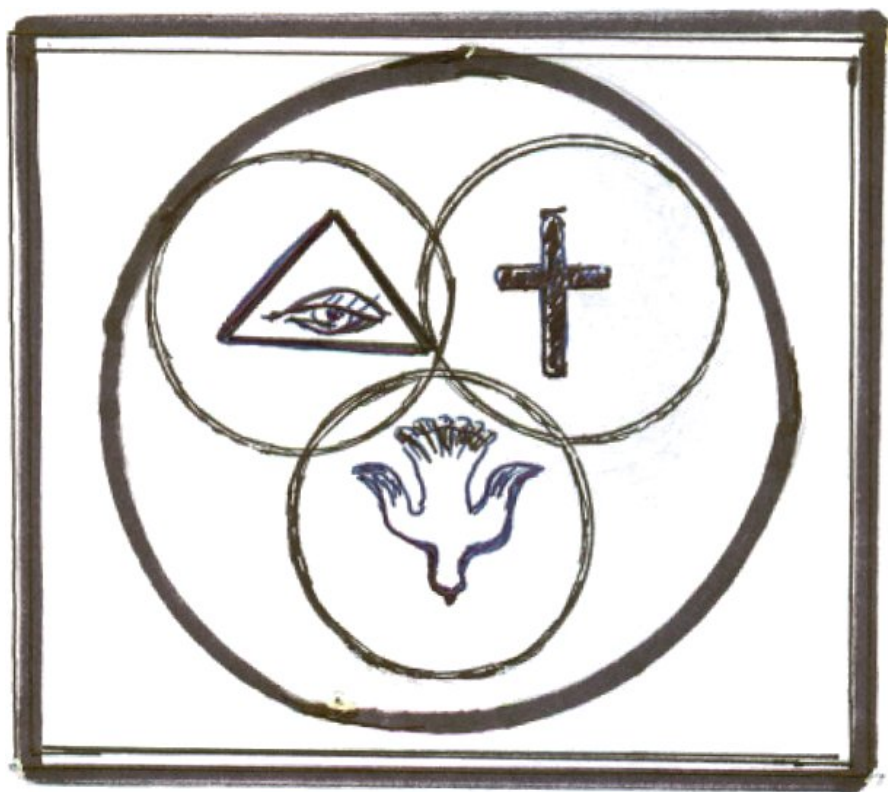
egész évben Pünkösöd!
A Szentlélek ünnepe

Ki megtanít, mit Ő kért tőlünk: mindenre
emlékeztet-vígasztal-erősít-felépít és felemel
bátorít és meg is int, ha kell mindig
hogyan tőle el ne tántorodjunk
Vele élünk Vele halunk
és Ő velünk marad minden napon
a világvégezetéig

Köszönjük! Köszönjük! Ámen!

2009. március 23., hétfő

Magos Lászlóné Szuchovszky Ida néni

Nagyné Kántor Éva: Szentháromság

Bemutatkozik gyülekezetünk

Konfirmandusaink – 2010.

Füzesi Dóri:

Róma 6,23. A bűn zsoldja a halál. Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi urunkban.

Inotay Katus:

Zsolt. 51,17. Nyisd meg ajkamat Uram és dicséretedet hirdeti szám.

Virág Gábor:

Máté 10,32. Jézus mondja: Aki vallást tesz róla az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek az én mennyei atyám előtt.

Wächter Baldó:

János 10,9. Jézus Krisztus mondja: Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelőre talál.

Budaörsi Baba-Mama Klub

A budaörsi gyülekezet tagjainak száma az évek során meggyarapodott. Megnövekedett az ide született kisbabák száma is. A Fiatal Felnőttek Köre megalakulásakor merült fel az igény, hogy legyen egy saját gyülekezeti baba-mama körünk. Az egyik Édesanya, aki más gyülekezetben már járt ilyen alkalomra, konkrét ötletekkel lendítette elő a megvalósítást.

Így 2008 őszén a gyülekezeti terem pincéjében megalakult a Budaörsi Evangélikus Baba-Mama Kör.

Alkalmainkat kéthetente tartjuk. Ebben az évben kéthetente, kedden 10 órakor. Ide az Édesanyák a gyermekeikkel együtt járhatnak. A gyerekeknek sok játék áll a rendelkezésükre és jó idő esetén pedig ott a kert. Persze az sem gond, ha nyűgösek és az anyukájukon lógnak, a lényeg hogy együtt legyünk.

Fontosnak tartjuk, hogy a kötetlen beszélgetések mellett lelki feltöltődésre is legyen lehetőségünk, hiszen kikapcsolódni más baba-mama körökben is lehet.

Önműködő kör vagyunk, ami annyit jelent, hogy a félév elején meghatározzuk a témákat és magunk között kiosztjuk a feladatokat. Minden alkalmunk kötetlen beszélgetéssel kezdődik, ahol megtudhatjuk, kivel mi történt az elmúlt időszakban. Közben megvárjuk azokat, akikre biztosan számíthatunk. Majd éneklés és áhítat következik. Reménykedünk abban, hogy majd gitározni tudó Kismamánk is lesz, de addig is lelkesen éneklünk kíséret nélkül. Ezek után témaismertetés következik, majd beszélgetés. Minden hónapban egyszer Bibliatanulmányozást végzünk és másik héten a bennünket érintő témákat fejtjük ki az Ige tükrében. Ilyen témák például a gyermeknevelés, feleség és anya szerepkör, szolgálat és egyéb. Minden félévben, a Húsvéti és Karácsonyi ünnepek közeledtével tartunk egy kreatív délelőtti, és egy imaalkalmat – ezek segítenek a ráhangolódásra és kicsit közelebb hoznak bennünket egymáshoz. Lehetőséget kaptunk arra is, hogy Istentiszteleten szolgáljunk; a családi liturgiát mi állíthattuk össze, és adhattuk elő. A félévet mindig egy közös piknikkel zárjuk egy játszótér közelében. A gyermekeinknek is élmény, hogy együtt játszhatnak, társaságban lehetnek. Már most barátságok alakulnak ki köztük, összekovácsolódnak, ami egy kiváló esély arra, hogy kis közösségük majd könnyebben kapcsolódjon be a gyülekezeti életbe.

Fontos számunkra, hogy a napi rutint és talán némelyek elszigetelődését enyhítik ezek az alkalmak. Lehetőségünk van kibeszélni örömeinket, nehézségeinket és a hétköznapi apró-cseprő ügyeinket. Mindezek felett Isten igéjében is elmélyedhetünk és feltöltődve folytathatjuk mindennapjainkat.

Ezúton szeretettel hívogatunk és várunk minden Kismamát és otthonlévő kisgyermekes Anyukát gyermekeikkel együtt.

Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki és rendelvelek titeket arra, hogy elmenjeteK és gyümölcsöt teremjeteK. Jn 15,16

Bakondiné Garádi Zita

Testvér-gyülekezeti kapcsolat

Rövid beszélgetés dr. Garádi Péter gyülekezeti felügyelővel

– *Kezdeményezője voltál a sajógömöri kapcsolatfelvételnek. Kérlek beszélj a kezdetekről!*

– Négy és fél évvel ezelőtt elhívtak egy presbiteri találkozóra, amelynek a helyszíne Sajógömör volt, a gömöri régió magyar evangélikus presbitereinek volt a találkozója. Ott éreztem először azt a nehéz helyzetet, melyben hit- és nemzettársaink vannak odaát és ettől kezdve szorított a belső kényszer – mely hitem szerint Istentől volt –, hogy ne egy egyszeri találkozás, más néven „szalmaláng effektus” legyen. A kapcsolatfelvétel központi gondolata, hogy figyeljünk arra az Istenre, aki mindenkinek nyitott szem, halló fület akar adni, tette kész kezeket és befogadó szívet, hogy távolságtól függetlenül valódi testvérek legyünk a Krisztusban.

– *Milyen „föld” vár/várt Téged ott, tőlünk északra?*

– Szomjas és sivatagos föld, ahol csodálatos dolog felfedezni azt, ha valaki magáról is tudja, hogy szomjas. És elkeserítő azt látni, ha valaki teljesen kiszikkadt – de ezt nem akarja tudomásul venni magáról és Isten éltető igéje, mint szomjat oltó lelki víz számára nem szükséges. Persze az ilyenek fele is kell, hogy szóljon a mi szolgálatunk is.

– *A kezdetektől hűségesen részt veszel a sajtógömöri szolgálásban/felmenetelben. Milyen igei vezetést kaptál ehhez a szolgálati területhez?*

– Tudom, hogy az lenne a frappáns, ha most egy igét bedobnék, hogy „evvel” indultam és „ez” vezet azóta is (voltak ilyen igével támogatott indulásaim és új indulásaim az életben), de ezúttal nem tudok igére hivatkozni. Ebben a szolgálásban sok ige erősített, de egy „induló” igét nem tudnék említeni.

– *Milyen reményekkel, tervekkel indultál? Mik voltak az elképzeléseid?*

– Az előzőekből következik, hogy a kezdet nem tervezett volt, ezért remények sem fűződhetek hozzá. Általában olyan alkat vagyok, mint a szivacs. Nemcsak az kell, hogy „megszívjam” magam benyomásokkal, információkkal, hanem arra is szükségem van, hogy kiszorítsák mindazt belőlem. Erre Rusznyák Dezső Nagytiszteletű úr ideális személy volt. Minden egyes találkozásunkkor kérdéseket tett fel nekem, amelyek mind a helyi és környékbeli evangélikusság helyzetével voltak kapcsolatosak. De, hogy ne csak rébuszokban beszéljek, ilyen kérdéseket tett fel: „És akkor mi lesz a gyerekekkel?” Más alkalommal: „És akkor mi lesz a szórványokkal? És akkor mi lesz a romákkal?” stb. Ezeket én mind préselésnek vettem. Így azután kullogtam a feladatözönök után. Lehet így egyáltalán elképzeléseket megfogalmazni és tervezni?

– *Mit tapasztaltál? Milyen az ottani helyzet?*

– Jézus mondja a reménytelen, lelki távlatok nélküli, a maguk bajába süllyedt emberekről, hogy pásztor nélküli juhok. Ezt tapasztaltam ott. Talán 100%-ig ez éppen Sajógömörre nem igaz, hanem elsősorban azokra a gyülekezetekre, szórványokra, ahol nincsen lelkész. De a testvérgyülekezetünkkel vált sajógömöri gyülekezet lelkipásztorának is már olyan méretű az a terület és a települések száma, amelyet egyedül nem tud gondozni. Milyen az ottani helyzet? Olyan, amelyik nagy sebességgel halad a magyar evangélikusság megszűnése felé ott, a régióban, hacsak Isten kegyelméből valami nem történik.

– *Miben látod az előrelépést?*

– Két éve rendszeresen járunk fel. Ez évente 10 alkalmat jelent és ezen kívül egyszer-kétszer Budaörsön közös presbiteri gyűlés okán, Miskolcon 1 alkalommal és az éves program megbeszélésekor szintén 1 alkalommal, Révfülöpön találkozunk évente. Ez 13-14 találkozás, ami nem kevés. Jelenleg Sajógömörben hosszú évtizedek után ismét van felnőtt Bibliaóra. A havi alkalmakra gyerekek és fiatalok járnak. Szinte alkalomról alkalomra tapasztalunk csodákat, a Szentlélek munkáját. Van amikor abban látjuk, hogy Isten nem engedi, hogy hiábavaló legyen ez a szolgálat, hogy sok fiatal jelenik meg. Máskor 1-1 hozzászólás, gondolat az, ami mögött a lélek munkája sejlik fel. Olyat is tapasztaltunk, hogy felnőtt emberek nyíltak meg úgy, hogy évtizedekig rejtegetett és elhallgatott dolgokat mondtak el az életükből.

– *A sajógömöri vasárnapi látogatásokra, bibliaórákra, a felnőtteknek szóló bibliaórákra egy sorozatot kezdeményeztél. Mi ez a sorozat? Miről szól? Mit gondolsz, hogyan fogadják az ottani testvéreink?*

– Az első évben eseti témákat vettünk elő, egy-egy bibliai történet vagy igehely kapcsán. Egy helyi testvérünk kérdezte tavaly júniusban, hogy „Na, és ősszel mi lesz a téma?” Lám, megint úgy préselték ki belőlem! A szeptembertől májusig tartó időszakban Jézusnak az „én vagyok” mondásait vettük alkalomról alkalomra, például: én vagyok a szőlőtő; én vagyok a juhok ajtaja; én vagyok az út, az igazság és az élet; én vagyok a feltámadás és az élet; én vagyok az alfa és az omega stb. Kedvező fogadtatása volt ennek a sorozatnak és főleg azok után, hogy kérdések formájában dolgoztuk fel alkalomról alkalomra.

– *A szolgálatot kiterjeszteni gondoltad a gömöri kistérségi területre is. Erre mi készített?*

– Az indíttatásról már beszéltem: prés alatt vagyok. Először a sajógömöri gyülekezet néhány szórványába jutottam el. Ezeken csendes napokhoz hasonló csendes félnapokat szerveztünk. Pontosabban szervezett a helyi lelkész, Rusznyák Dezső, ahova engem is hívott.

A jövőben ezt a szolgálatot szeretnénk bővíteni, túllépve a sajógömöri gyülekezeten és szórványain is azért, hogy más gyülekezetekbe, illetve gyülekezet–maradványokba vihessük Isten ígését és azt a reménységet, hogy Ő nem mondott igent a leépülésre és a teljes megszűnésre. Ellenkezőleg! Azt akarja, hogy az ottani evangélikusok és

nemcsak evangélikusok megtérjenek és a régi/új gyülekezetekbe épülve hirdessék a felséges Isten hatalmas dolga-
it.

– *Mik a további terveid? Hogyan látod, hogyan lehet továbbvinni a szolgálatot?*

– A szüleimtől gyerekkoromban számtalanszor hallottam, amikor valamilyen tervekről beszéltek, mindig hozzátették, hogy: „Jakab feltételével”. Már nagyobb voltam, amikor megértettem. Jakab apostol levelében olvasható, hogy a keresztény ember legyen annyira aláztos, hogy terveihez hozzáteszi, „ha Isten engedi és élünk” mondatot. Ez most erre is vonatkozik. Ha Urunk megengedi és éltet és teljesen alkalmatlan szolgáját alkalmassá teszi, akkor egy régiós missziói központ létrehozásában szívesen segítenék és a helyi gyülekezetek és szórványok látogatásában, hívogatásában vennék részt. Számukra alkalmakat szerveznénk és miután mára már szinte alig van a régióban magyar evangélikus lelkész, ezért a laikus gyülekezetvezetők jövőbeli szolgálatára való felkészítésben örömmel adnám át tapasztalataimat.

– *Köszönöm a beszélgetést. Az elmondott szavaidból úgy látom, hogy a beszélgetésnek lesz még folytatása. Isten áldja meg ezt a szolgálati területedet is és adjon hozzá sok erőt és egészséget!*

Az interjút készítette: Kochis Andrea

Egyházi és történelmi évfordulók

Melanchthon Fülöp (1497-1560)

Halálára emlékezünk. Immáron 450. éve történt Wittenbergben 1560. április 19-én.

Személyével kapcsolatban közismert reformátori munkássága, mint Luther Márton legközelebbi munkatársa és hűséges barátja. Neki köszönhetjük az evangélikus tanítás első összefoglalását (Loci communes, 1521), egyházi rendtartását, s mindenekelőtt az Ágostai Hitvallás végső formába öntését, majd a támadásokkal szemben a hitvallás védőiratát (1530.), amit több kiváló mű követett, köztük Luther első életrajza (1546). Állhatatosságának nagy próbatétele volt 1525-ben Luther és Erasmus közti vita idején a reformátor barátja melletti kiállás, hiszen egész életén át a humanizmus és a reformáció gyümölcsöző együttműködésén munkálkodott. Ehhez hasonlóan nem tántorodott el akkor sem, amikor 1540-ben lehetségesnek tartotta a tanításbeli engedményeket is, a református-evangélikus jó viszony érdekében, amit egész életén át szívéen viselt.

A bretteni fegyverkovács fiának rendkívüli nyelvteljesége már korán jelentkezett, és a Biblia eredeti nyelveit is elsajátította a heidelbergi és a tübingeni egyetemen. 1518-ban a wittenbergi egyetem professzora lett. Tanító-nevelői munkája híressé tette s mint „Németország iskolamester”-ét ünnepelték. Tankönyveiből szinte

egész Európában tanultak a diákok. Ő a megalapítója az evangélikus gimnáziumi és egyetemi oktatási rendszernek, amit tervei szerint a népoktatás egészített volna ki. Elvei ma is megszívlelendők: az oktatás és nevelés összekapcsolása; a tananyagban az elméleti és a gyakorlati tárgyaknak, a hittannak és a világi tudománynak egyforma hangsúlyozása. A világi tudomány az ő rendszerében már magában foglalta a filozófián kívül a matematikát, a természetrajt, a földrajzt és a történelmet, valamint nyelvi és művészeti ismereteket, különös tekintettel a költészetre és a zenére. Fontosnak tartotta az erkölcsi nevelést, a munkát pedig a keresztény ember hivatásához kapcsolta, amit abban az időben a reformáció ismert fel újra (a munka és a méltó bér összefüggésével együtt). Gondolkodásában helyet kapott a kopernikuszi világgép – ami ma természetes –, mégsem kételkedett a Biblia megbízhatóságában és természetes volt számára a hit és tudomány harmóniája. Filozófiai és igemagyarázati előadásokat egyaránt tartott az egyetemen és saját házában, amik messze földről vonzották a diákokat. Ugyanakkor európai méretben segítette a reformáció munkáját, így Magyarországon is. Szoros kapcsolatban állt Dévai Bíró Mátyással, aki tanítványa is volt. Levelezett Stöckel Lénárt magyar prédikátorral. Hitvitát folytatott Stancarus Ferenc és Lauterwald Mátyás hazai reformátorokkal. Amikor Nádasdy Tamás Sárváron megalapította iskoláját, őszinte elismeréssel köszöntötte ebből az alkalomból.

Lassan fél évezred távlatából merül fel az a kedves kép, ahogy a három részre szakadt, idegen fegyverektől pusztított Magyarországról is érkeznek a reformációra és tudásra szomjas diákok, akiket az érzékeny szívű és nagy tudású professzor felkarolt, otthonába befogadott, asztalához ültetett, nyelvi nehézségeiken enyhített a vasárnaponkénti, latinul tartott igemagyarázataival. Felkarolta tudományos törekvéseiket, támogatta tudományos fokozat elnyerését. Amikor hazatértek – lelkészként, tanárként, orvosként, vagy közéleti személyként –, ajánló levelekkel látta el őket. Legalább ötven magyarországi tanítványáról tudunk. A sort valószínűleg Szentantali Gergely nyitotta meg – s bár mindegyik megérdemelné neve említését –, mivel rövidre kell fognom, az utolsó magyar tanítvány nevét említem még csupán – Csirke Györgyét –, aki Melanchthon Fülöp halálakor versben búcsúzott a szeretett professzortól. Háza ma is azt az érzést kelti, hogy hívogatja mindazokat a tanulni vágyó fiatalokat, akik a hit és tudás egységében akarják hivatásukat betölteni.

Reformátorunk egész Európát átfogó munkásságáról kiállítás nyílt 1999-ben a budapesti Szépművészeti Múzeumban, méltó emléket állítva humanista, pedagógiai és reformatori munkásságának. Jézus mondja: „aki én bennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (Jn 15,5.)

Biatorbágy, 2010.

Rózse István

Itt van Isten köztünk...

Ki a tanácsadó?

Az Ószövetségben a Prédikátor könyve 7, 29. versében olvasuk: *„Isten az embereket becsületesnek teremtette, csakhogy ők mindenféle okoskodáshoz folyamodtak.”* (Új f.)

Az Újszövetségben 1Péter 1,19. versben az apostol szüleinktől a hiábavaló életmódok öröklését említi. *„Ami pedig hiábavaló, az nem örökölheti az üdvösséget.”* Hozzáteszi azt is, hogy életünk (a bűneset óta) *„romlandó magból”* folytatódik.

Isten mégis kész megmenteni minket. Újjászülni romolhatatlan Magból, Jézus Krisztus váltságshalála és feltámadása által. Ehhez kell meglátni, megbánni a bűnt és személy szerint kérni az élő hitet, amit Isten szemrehányás nélkül, örömmel meg is ad.

Gyermekeinket megkereszteljük abban a reménységben, hogy majd fontos lesz számukra Isten szava, a Biblia, az Úr megismerése, hogy majd ne legyenek olyanok, mint amit Pál apostol az Efezus 4, 17-18. versekben mond: *„Mondom tehát, és tanúsítom az Úr nevében, hogy többé nem élhettek úgy, ahogyan a pogányok élnek hiábavaló gondolkodásuk szerint. Az ő elméjükre sötétség borult, és elidegenedtek az Istennek tetsző élettől, mert megmaradtak tévelygésükben, és megkeményedett a szívük.”*

Sok szülő ugyanis csodálkozva állapítja meg, hogy az ellenállás, dac, lázadás, kívánság stb., tehát a bűn a legkisebb gyer-

mekben is megjelenik, aki csak jót, szeretetet, gyöngédséget kapott. Rosszra senki sem tanította őt. Honnan bukkan elő ez a tulajdonság? Honnan veszi a kisgyermek azt az ötletet, hogy ha olyat tesz, amiről sejti, érzi, hogy nem engednék meg neki, akkor hát elbújva teszi meg. Ki a tanácsadója? Az ezredéveken át mindenütt jelenlévő Kísértő, a sötétség ura. Ő a bűn létrehozója, sugalmazója, aki „...szerte jár keresvén kit elnyeljen.” (1Pét 5,8)

A következő vers igaz történet.

Zsuzska és a papíros

Alig kétéves kíváncsi
a „Sajtkukac” kicsi Zsuzsi.
Eltűnt egy pillanat alatt
– Apa! Láttad hova szaladt?
– Itt volt előbb, itt rakodott,
Valamit tán fel is kapott,
Aztán szaladt, ...ahogy máskor.
Vagy éppen most máshol rámol?!

Hol vagy Zsuzska, kicsi lányom?
Keresem, nevét kiáltom.
Válasz nem jön! Ugyan hova
tűnt ez a lány? ...Hisz még baba!?

Valami neszre figyelek.
De nem látok kisgyereket.
...Papírzörgés. Hol vagy Zsuzsi?
S jön a válasz: – Elbújt Dudi!
Az ágy alatt, falhoz bújva,

Mintha odaragadt volna
Lapul Zsuzska. Meg se moccan.
– M'ért vagy te ott? Jöjj ki onnan!

– Papioszt eszi a Dudi,
Azs Anaka nem engedi!
– Nem ám! Se' kint, sem ágy alatt
Ne edd Dudi! Ezt nem szabad!

Kibújt. S 'durcin' csak letette,
Aztán később megértette:

Nem minden jó, amit akar!
De... belátja elég hamar.

Telt az idő, múltak évek
Tudja jól: papír nem étek.
De, ha könyvet vesz kezébe,
Elől vagy a közepébe,
Lapjaiba szaglász menten,
Mert szagolni lehet ingyen.

Boltban, otthon. S ez nem szégyen
Már nem rágja, miként régen
De kellemes érzést okoz
a könyv, mert mégis „papiosz”.

Budaörs, 2010. május 24.

Vera néni

Könyvajánló

Cseri Kálmán: József (Isten iskolájában)

Egy olvasmányélményemet szeretném megosztani a Gyülekezettel.

Az elmúlt 2 hétben Cseri Kálmán – Torockó téri református lelkész – bibliamagyarázat gyűjteményét tanulmányoztam, melynek címe: József, alcíme: Isten iskolájában.

Hogyan válik egy kamaszból, egy „apuka kedvencé”-ből Isten eszköze, a Megváltó előképe, kiderül az olvasmányból.

Minden ember életében meghatározó tényező a gyermekkor, a neveltetés, a családi háttér, a környezet. Így volt ez Józsefnél is, de... !

Mindezen túlmenően láthatjuk, hogy az emberi élet Isten örök tervébe illeszkedik. Pontosabban a Mindenhatótól kapott küldetés lehetővé teszi az ember számára, hogy körülményein, sőt önmagán is felülemelkedjen és így szabadabbá váljon.

De hogyan? Honnan van Józsefben – a mai modern ember számára szinte ismeretlen – belső erő, az úgynevezett stabilitás, mely segítségével képes elviselni testvérei kegyetlenségét, a rabszolgaságot, a börtönévek kilátástalanságát is. S ami még nagyobb dolog, nem szédítette meg a váratlanul ölébe hullott siker és hatalom sem!

Ma is, ugyanúgy mint József korában, küldetését csak az töltheti be, aki „kijárja” Isten iskoláját! József jelleme a szenvedések kohójában tisztult meg és vált Isten számára használhatóvá.

Engem ezek a gondolatok érintettek meg leginkább, de a biblia-magyarázat gyűjtemény ennél sokkal többet kínál. A Szentírás alapján kíséri végig József életét.

Van egy fejezet, amit mindenképpen szeretnék megemlíteni. Nem Józsefről szól. Címe: Jákob a kohóban. Jákob már megjárta a maga útját, Isten sok mindenre megtanította. Megtörtént az életében a nagy fordulat, amikor küzdött az Úr áldásáért. Testileg beleroppant, de lelkileg kivirult. Új nevet kapott, Jákob helyett Izrael nevet. Így vált Isten választott népének névadó ősatyjává. Most azonban újra őt veszi kézbe a Mindenható és tovább tisztogatja. Van Jákob életében valami, vagy valaki, amihez, vagy akihez körömszakadtáig ragaszkodik. Mindenkinél – talán még az Úrnál is – jobban szereti. Ő nem más, mint Benjámín, Jákob legkisebb fia. Isten nem akarja, hogy Jákob bálványként szeresse Benjámint! Az Úr azt akarja, hogy Benjamin egy legyen Jákob fiai közül és ne az apjának bálványa.

Nagyon elgondolkodtató ez a történet. Vajon nekünk mai embereknek nincsenek bálványaink? Hiszen sokszor lehet hallani (néha saját magunktól) Az én anyám, apám, feleségem, férjem, gyerekeim, unokám, fájdalmam, tudásom, hivatásom, értékeim, megtérésem... és lehetne sorolni napestig. Figyeljük meg, az ilyen érzések mögött mindig rejlik egy adag önimádat is. Szerintem ez nagyon elgondolkodtató. Én személy szerint, szégyenkezve – de hálával az Úrnak – meghajtom a fejemet.

Végigkísérhetjük József életét, láthatjuk, hogy József milyen sokat változott Isten műhelyében, a szenvedések kohójában. Az idős Jákobot is újra kézbe vette az Úr, beletette az olvasztótégelyébe, hogy a maradék salak is kiolvadjon belőle.

Vajon József testvérei változtak? Őket hogyan alakította az Úr? Valóban ők is megváltoztak az évek során? Igen!

A vetélytársakból bajtársak lettek. A tanulmánykötet utolsó három fejezetéből ez egyértelműen kiderül. *„Ahogyan József a testvéreit visszafogadta, ugyanúgy fogad magához minket Jézus Krisztus, ha hiszünk benne”* – írja Cseri Kálmán az utolsó sorokban.

Remélem, mások számára is olyan kiemelkedő élményt nyújt e könyvvel való ismerkedés, mint nekem. Mint már említettem, a gyűjtemény sokkal többet nyújt, mint amiről szóltam.

Minden korosztály számára ajánlom a tanulmánykötet olvasását.

A Harmath Kiadó gondozásában jelent meg, 1998-ban, 2003-ban és 2008-ban. Ára: 990,- Ft.

Erős vár a mi Istenünk!

Veres Anikó

Minden Magyarok Keresztjének felavatása Ópusztaszeren

A három történelmi Keresztjén-tény Egyház köszöntésével üdvözlöm a Minden Magyarok Keresztjének felállítására megjelenteket. Római katolikus köszöntés: Dicsértessék a Jézus Krisztus, Református: Áldás Békesség, Evangélikus: Erős vár a mi Istenünk!

Horváth Miklós nyugalmazott lelkész vagyok.

Elzarándokoltunk ide Ópusztaszerre, erre a történelmi helyre, ahol több mint 1100 évvel ezelőtt a magyar Törzsszövetség hét vezér tagjai vérüket egy edénybe csurgatták és testvéri örök hűséget fogadtak a haza közös védelmére. Mindenben egyetértve döntöttek Országunk jövőjéről. Egyetértettek abban, a hazát csak közösen összefogva lehet kormányozni. A jelenlévő ünneplők közül talán nem sokan tudják, azért megemlítem: 1945. március 15-én itt, Ópusztaszeren, Minden Magyarok Földjén valósult meg egy második emlékezetes történelmi esemény. Itt kezdték meg a földosztást.

Ma, 2004. augusztus 18-án háromszor is tanúi lehetünk egy történelmi eseménynek.

Itt állítjuk fel, felavatjuk és felszenteljük Minden Magyarok Keresztjét, amely minden Isten és Krisztus-hívó ember jelképe és hitvallása.

A Nagypénteki kereszt a halál, a Húsvéti kereszt az új élet és a szeretet jelképe.

A kereszt szó a magyar földművesek szívébe is mélyen bevésődött, mivel az érett gabonakévéket aratáskor keresztbe szokták összerakni. A tetejére helyezett kévét pedig papkévének nevezték el. A keresztbe rakott gabonakévékből készített kenyér minden magyar számára az új életet jelentette.

Bárki, aki valamikor megáll, fejet hajt, keresztet vet, vagy imát mond el a kereszt előtt, mindig gondoljon arra, hogy Jézus Krisztus Nagypénteken a golgotai keresztre feszített, de Húsvétkor feltámadott, hogy a benne hívőknek új életet teremtsen.

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében a budaörsi szülőfalum, a malomsoki egyházközség nevében felavatom, megszentelem minden Magyarok Keresztjét.

Áldja meg az Atya, Fiú, Szentlélek Úristen Minden Magyarok Keresztjét.

Letérdelek a kereszt előtt, majd átölelem és megcsókolom, ami öt méter magas, sárga színű fakereszt. Minket pedig mindnyájunkat, akik részt vettünk a keresztszentelési ünnepélyen, áldjon meg az Úristen a Jézus Krisztus által gazdagon az ő kegyelmével most, ma, holnap és minden napon életünk végéig.

Dicsértessék a Jézus Krisztus, Áldás Békesség, Erős vár a mi Istenünk!

Ópusztaszer, 2004. augusztus 18.

Horváth Miklós
nyug. evangélikus lelkész

A keresztet Sz. Lukács Imre író készítette el Isten iránti hálából, hogy rákbetegségből meggyógyította.

Programok

Június 20. 11 óra, Sajógömör

Konfirmációs istentisztelet a budaörsi gyülekezet szolgálatával

Június 20. 15 óra, Sajógömör

Gyermek fiatal felnőtt alkalmak

Június 28. - július 3., Piliscsaba

Csendes hét a Budai-Pesti egyházmegye szervezésében

Július 4-7., Piliscsaba

Országos Missziói Konferencia az Evangélikus Missziói Központ szervezi

Július 5-10. 8-19 óra

Bibliaiskola

Július 12-17., Balatonyörök KIE

Angol ifi tábor

Július 14-17., Szarvas

Szélrózsa találkozó az Országos Egyház szervezésében

Július 19-23.

Angol vezetőképző tábor - Leadership Training Camp

Július 26-31., Kokava

Gömöri gyerek és ifitábor budaörsi segítőkkel

Augusztus 2-6.

Német napközis tábor 8-13 éveseknek

Augusztus 9-13., Salgóbánya

Sajógömöriekkel közös családi tábor

Szeptember 4. 10 óra

Fiatal felnőttek alkalma

Szeptember 4. 18 óra

Zákeus kör

Szeptember 7. 10 óra

Baba-mama kör

Szeptember 9. 17 óra, Bp. Üllői út 24. EBBE

Szeptember 11. 15-20 óra

Édenkert fesztivál

Szeptember 12. 10 óra

Tanévnyitó és sajógömöri gyülekezet látogatása Budaörsön, Ruzsnyák Dezső nagytiszteletű úr vendégszolgálatával

Szeptember 18. 8 óra

EKE bibliaiskolai vizsga

Szeptember 20. 12 óra

Táboros utótalálkozó, gömöriekkel közös ebéd és programok

Szeptember 21. 10 óra

Baba-mama kör

Szeptember 25. 8-19 óra

Bibliaiskola

Szeptember 26. 10 óra

Hálaadó istentisztelet

Rendszeres alkalmak

Istentisztelet Budaörsön minden vasárnap 10 óra

Gyermek Bibliakör az Istentisztelet alatt

Istentisztelet Törökbálinton a hónap első vasárnapján 8³⁰-kor.

Istentisztelet Biatorbágyon a hónap má-

sodik vasárnapján 8³⁰-kor.

Istentisztelet Herceghalmon a hónap

harmadik vasárnapján 15-kor.

Ifi pénteken, a nyáron megbeszélés szerint

Budaörsi Evangélikus Hírlevél

a Budaörsi Evangélikus Gyülekezet lapja

Felelős kiadó: Endreffy Géza, lelkész

Felelős szerkesztő: Kochis Andrea

Tördelő szerkesztő: Kochis Pál Zoltán

Sokszorosítás: Unk János